

[Kjærulff-Schmidt.]

at drøfte med forligspartierne, om det, der står i aviserne, er rigtigt, eller om det er forkert, og det vil man så gå i gang med en undersøgelse af.

Det er nemt at være bagklog, men det er bedre at analysere tingene på forhånd, og fremskridtspartiet er glad for, at vi kan fralægge os ethvert medansvar for det boligforlig. Vi mener, at den eneste retfærdige måde, man kan få rimelige huslejer på, er ved at gennemføre et frit boligmarked, hvor beliggenhed og kvalitet er afgørende for, hvad lejlighederne skal koste, og jeg vil gerne spørge, om ikke statsministeren er enig i, at huslejerne i mange tilfælde ville være blevet langt lavere i et frit boligmarked, end de vil blive efter den omkostningsbestemte husleje. Jeg vil også gerne spørge, om statsministeren er enig i i dag, at fremskridtspartiet havde ret i sine advarsler ved anden behandling.

Statsministeren (*Anker Jørgensen*):

Jeg mener, det ligger helt klart, at når der er tale om en huslejefastsættelse på basis af de faktiske omkostninger, kommer man ud for en situation, der ikke kan forudses af folketingets boligudvalg eller andre, der forhandler disse love, i al fald ikke i enkeltheder, men nok hvad den generelle tendens angår. Den generelle tendens er forudsagt, men så kommer problemerne om de særlige omkostninger, som ligger i de enkelte ejendomme, og som jo varierer enormt fra ejendom til ejendom med de mange typer og størrelser af ejendomme og deres tilstand, som naturligvis varierer meget stærkt. Det kan ikke forudses, og den side af sagen mener jeg aldrig man har påstået at man kunne forudse.

Det, der er fremskridtspartiets boligpolitik, er det absolut frie boligmarked, og det lyder kønt og smukt at tale om et frit boligmarked, men det havde betydet i den enkelte situation, at de huslejer, som man fastsatte, simpelt hen var frie, og at man ikke havde nogen mulighed for at gribe ind. Med boligforliget har man dog fat i den ene ende og mulighed for at kontrollere, om der er områder, hvor det har været urimeligt.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal ikke her grave dybere ned i år-

sagerne til, at man nu har denne situation for lejerne og for folketinget, og jeg skal heller ikke foregribe den debat, som kommer på grundlag af kommunisternes forslag til folketingsbeslutning omkring hele lejer-spørgsmålet.

Jeg synes, der mangler en ting i de svar, vi har fået, og derfor vil jeg gerne stille statsministeren dette spørgsmål: finder statsministeren ikke, når man på baggrund af den udvikling, der allerede viser sig, siger, at regeringen er opmærksom på urimeligheder, der kan forekomme, og vil tage disse ting op, at det ville være bedre at udskyde denne lovs ikrafttræden, til disse undersøgelser kan blive virkelig grundigt gennemarbejdet, således at der kan foretages lovændringer på et fastere stabilt grundlag? Finder statsministeren ikke, at det vil være bedre fremfor at lade loven gå i gang og så bagefter komme med en hel masse af de ret så kendte lapperier?

Statsministeren (*Anker Jørgensen*):

Regeringen mener, at det bedste, der kan gøres, er præcis det, vi i dette øjeblik har gjort, nemlig at sige: nu foretager vi undersøgelser af, om det, der siges og skrives omkring huslejeforhøjelserne, er rigtigt. Dernæst gennemgår vi dette materiale, og så tager vi en forhandling med boligforligets partier. Det mener vi kan klares i løbet af maj-juni måned, således at vi kan være klar med disse ting, når forhøjelserne rent faktisk skal træde i kraft.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Henning Philipsen* (SF) til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvad agter ministeren at foretage for at sikre, at SAS beflyver sine indenrigsruter som angivet i fartplanen?“

(Spm. nr. 134).

Henning Philipsen (SF):

Årsagen til dette spørgsmål er ikke, at det berører min rejselyst, det vil jeg godt lige understrege over for ministeren, men ganske enkelt, at jeg synes, SAS mishandler sine indenrigsruter i et omfang, som efterhånden har udartet til efter min opfattelse at være utiltalende.

Man oplever den ene gang efter den anden,